

קטע מדברי יוסי לנגוצקי (אל"מ, מיל.). אוקטובר 2013

"בשנים שקדמו למלחמת יום הכיפורים, כיהנתי בכמה תפקידי מפתח, בנושא "האמצעים המיוחדים" שהוטמנו היכן שהיו צריכים להיות. כך יצא לי לחוות 1:1 בליקוי-המאורות המחריד של האלוף אלי זעירא, (ראמ"ן דאז), שמנע את הפעלתם במצרים, חרף כל הדרישות להפעילם.

להלן עיקרי הלקחים שלי מאותה טראומה, שאותם אני חש חובה להנחילכם:

א. זכרו! ראשית בינה, הינה ההבנה העמוקה, שלבני-אנוש בשר ודם, ישנן מגבלות ואין כלל סיכוי שנבין הכל. ומכאן: ! היו ספקנים! היו צנועים! היו ביקורתיים! היו אחראים! היו קשובים! אל לכם להתנשא! היו חשדנים
!!!!!!

ב. עמדו על על דעתכם בפני הממונים עליכם, תהיה דרגתם אשר תהיה. והיה אם לא תצליחו להבקיע ולהתריע על דברים שהם בנפשנו, אל תהססו "להפוך שולחנות". זכרו! החוכמה והתבונה, חולקו שווה בשווה בין אלופים, סְמלים וסְרנים!

ג. זכרו! האויב אינו פחות חכם, פיקח או ערמומי מאיתנו. ומשום כך חובה עליכם לרחוש לאויב כבוד ולקיים תמיד את האימרה "אשרי האדם מפחד תמיד".

ד. זכרו! לא רק שלא נוכל לדעת הכל, אלא שחלק ממה שנדע, עלול להיות מעוות ומכאן שלעולם יהיה קיים החשש של משגה בפרשנות כוונות האויב.
 ה. נהגו ביושרה וללא מורא!

ו. זכרו כי הסיכוי למנוע הפתעה רבתי של האויב הינו בתחום שבין הקשה ביותר – לבין הכמעט בלתי אפשרי